

EVLENME (1)

a) □ □ Evlenmenin Önemi:

"O'dur ki sizi bir tek nefisten yarattı, huzur ve sükûn bulması için kendisinden eşini var etti; eşini sarıp örtünce eşi, hafif bir yük yüklendi, onu gezdirdi. Ağırlaşınca ikisi beraber Allah'a du'â ettiler: 'Eğer bize iyi, güzel bir çocuk verirsen elbette şükredenlerden oluruz!' (dediler)! (A'râf: 39/189)

"O'nun âyetlerinden biri de size, nefislerinizden, kendileriyle sükûn bulacağınız eşler yaratması ve aranızda sevgi ve acıma koymasıdır. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için ibretler vardır." (Rum: 84/21)

âyetleri, eşlerin birbiriyle huzur ve sükûn bulacağını belirtiyor ki bundan, tam gönül huzuruna ermek için evlenmenin gereği ortaya çıkıyor. Çünkü erkek ve kadın birbirinin tamamlayıcısıdır, biri olmayınca diğeri, parçasını yitirmiş bütün gibi kendisinde eksiklik, boşluk hisseder. Bundan dolayı yüce Allah, inananlara evlenmeyi tavsiye ederek şöyle buyurmuştur:

"İçinizden bekârları ve köle ve câriyelerinizden iyileri evlendirin. Eğer yoksul iseler, Allah lütfuyla onları zengin eder. Allah(ın lütfu) geniştir, O, bilendir. Evlenme (imkânı) bula-mayanlar, Allah kendilerini lütfundan zengin edinceye kadar iffetlerini korusunlar. Ellerinizi altında bulunan (köle ve câriye)lerden mükâ-tebe yapmak isteyenler (çalışıp belli bir para ödeme karşılığında özgürlüklerini kazanmak isteyenler)le, – eğer kendilerinde hayır (iyilik, yüklen-dikleri borcu ödeyebilecek güç) görürseniz – mükâtebe yapın ve Allah'ın, size verdiği malından onlara da verin (Onların size verecekleri mal veya paradan bir kısmını bağışlayın veya öz-gürlüğe kavuşmak isteyen bu insanlara zekâtтан yardım edin). Dünya hayatının geçici men-faatini elde etmek için, namuslu kalmak isteyen cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları zorlarsa, şüphesiz Allah zorlanan o kadınları bağışlayıcı, esirgeyicidir." (Nur: 102/32-33)

Nur: 32'nci âyette Müslümanlara, bekâr olan erkek ve kadınlarını evlendirmeleri; iyi huylu köle ve câriyelerini de bekâr bırakmamaları; fakir de olsalar Allah'ın, lütfuyla onları zengin edeceği belirtilerek inananlar arasında evlenme teşvik edilmektedir.

Bu âyetteki *eym*'in çoğulu olan *eyâmâ*, bekâr olan erkek ve kadınlara denilir. Âyetlerin bulunduğu sûrede, temel konu âileyi, namusu, iffeti korumak, âilenin ve toplumun mutlulu-ğunu koruyacak tedbirleri getirmektir. Bundan önceki âyetlerde inanan erkek ve kadınlara, gözlerini ve ırzlarını harâmdan korumaları emredilmektedir. Fakat şehvet de yemek, içmek gibi doyurulması gereken doğal bir ihtiyaçtır. Bu duygu tamamen körlenemez. Körlenmesi yaratı-lışa

aykırı olduğu gibi, insanın hastalanmasına, bunalımlara düşmesine de yol açabilir. İnsan şehvet duygusunun üstünü ne kadar örtmeğe çalışsa o yine bir taraftan patlak verir. Çünkü bu duygu olmasa insanlar üreyemez. Eğer bu duygu helâl yoldan doyurulmazsa insan, sonunda harâm yollara sapar. O halde toplumda iffetin korunması, toplumun sağlıklı, mutlu kalabilmesi için insanların bu gereksinimlerinin karşılanması lâzımdır. Bu ihtiyacın helâl karşılanma yolu, evlenmektir. Onun için Cenabı Hak Müslümanlara, köle ve câriyeleri de dahil, bekârlarını evlendirmelerini emretmektedir.

(devamı yarın..)